

Київський мурал-арт

Вступ. Сучасне мистецтво є тривалим експериментом, в якому естетизація навколишнього середовища, пошуки нової художньої мови, процеси глобалізації спричинили виникнення нових мистецьких напрямів, форм та практик. Вуличне мистецтво вважається одним з феноменів художньої культури кінця ХХ – початку ХХІ століття. Сьогодні будівлі великих міст не можливо уявити без настінних розписів – графіті та муралів, що є невід'ємним елементом сучасної стріт-арт культури. Мурал-арт можна назвати найбільш прогресуючим напрямом вуличного мистецтва сучасної України.

Методи. Використані методи аналізу та синтезу матеріалу, історико-хронологічний, порівняльно-синтетичний, естетичний.

Результати. Мурал - (англ. mural) — художній розпис зовнішніх стін будинків у міському просторі є свого роду різновидом монументального живопису, найдавнішого виду живопису, відомого з часів палеоліту. Зародився цей напрямок стріт-арту (муралізм) у 20-30-х рр. ХХ ст. у Мексиці, як своєрідна художньо-політична течія, що мала на меті об'єднати країну після революції[3]. У сучасному мистецтвознавстві мурал-рт – це напрям стріт-арту, легальний художній розпис зовнішніх стін будинків у міському просторі з метою його естетизації.

В Україні мурал з'явилися після революції гідності 2013 р. Талановиті художники з України, Іспанії, Аргентини, Австралії та Португалії розбавили своїми творами урбаністичний пейзаж столиці картинами, серед яких представлені портрети, пейзажі та абстракції виконані у найрізноманітніших стилях від реалізму до модернізму. Серед провідних українських майстрів мурал-арту слід назвати: творчі групи «Інтересні казки», «Kailas-V», «Kickit Art Studio», «UptownTeam»; Олександра Корбана, Олександра Грабенюка, Олексія Кислова[2].

Мурали можна класифікувати за розміром. Міні-мурали – від 1 до 7 метрів у висоту, виконані на 2-поверхових будівлях, міدل-мурали (середнього розміру) – від 8 до 19 метрів та максі-мурали (мурали великих розмірів) – від 20 метрів у висоту. Для нанесення зображення зазвичай використовують акрилові фарби, пензлі, валики або балончики з аерозольною фарбою[1, 46].

Разом із іншими візуальними об'єктами, уявленнями про місто та міськими практиками, вони утворюють те, що антропологи та соціологи називають міським текстом. Важливими функціями муралів є: створення просторових орієнтирів; конструювання простору — мурали стають новими для простору об'єктами, але також і творять свій власний «мета-простір»; маркування простору — внесення нових та важливих маркерів-символів. Важливими позитивними функціями муралів є підвищення привабливості, естетизація міського простору.

Висновки. Незважаючи на часто полярне, від цілковитого заперечення до беззаперечного схвалення, сприйняття цих художніх новацій у соціумі мурали впевнено стають невід'ємною частиною міського простору Києва.

Для цього є історичні підстави. Мурал-арт можна назвати явищем пост-фольклору, осучасненням давньої української традиції розпису житла. Сьогоднішній варіант не настільки семантично наповнений – це новаційний формат утвердження ідеї. Саме закладена ідея впливає на кінцевий результат, а отже і художню цінність.

Література

1. Думасенко С., Татарова І. Мурал-арт у контексті мистецтвознавчої теорії // Аркадія. Мистецтвознавчий та культурологічний журнал № 1 (46). 2016 – С. 44-49
2. Киянин Сергій Гришкевич створив гугл-мапу, на якій позначив київські мурали, що були створені протягом 2014–2015 років. – URL: <http://hmarochos.kiev.ua/2015/12/02/stvoreno-mapu-novih-kiyivskih-muraliv/>
3. Folgarait, Leonard. Mural Painting and Social Revolution in Mexico, 1920-1940: Art of the New Order. Cambridge 1998.

